

02.10.2017

ÖLÜMÜNE ÇALIŞMAK, ÇALIŞIRKEN ÖLMEK İSTEMİYORUZ!

Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi'nde çocuk sağlığı ve hastalıkları asistanı olarak çalışan Dr. Ece Ceyda Güdemek...

Batman Bölge Devlet Hastanesi'nde Kalp Damar Hastalıkları uzmanı olarak çalışan Dr. Engin Karakuş...

İstanbul Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde öğrenci olan Yağmur Çavuşoğlu...

Aynı gün üç meslektaşımızı sonsuzluğa uğurlamanın ağır travması altında sizlere seslenmek istiyoruz!

Acı kayıplarımızın ardında bizleri mutsuz eden, geleceğe dair umutsuz bırakan, yoran, tüketen, bazen pes ettiren karanlık bir tablo var: yoğun ve yorucu çalışma koşulları, uzun süren çalışma saatleri, mesleğimizi uygularken yaşadığımız duygusal ve fiziksel yüklenmenin getirdiği yıpranma, yetmezmiş gibi şiddete uğrama riskimiz, değersizleştirilen emeğimiz ve mesleki kimliğimiz, güvencesizlikle yaratılan geleceksizlik...

Tükeniyoruz, hor görülüyoruz, saldırıya uğruyoruz, ölüyoruz, öldürülüyoruz!

Artık Yeter!

Son 10 yılda sağlık çalışanlarının iş yükü 5 kat arttı.

Sağlık çalışanlarında tükenmişlik oranı % 24.

Yine sağlık çalışanlarının %69'u mobbinge uğradığını ifade ediyor.

Sağlık çalışanlarının yüzde 65'i 'imkanım olsaydı ben bu mesleği değiştirirdim' diyor.

33 saati aşan nöbetler, 100 saati aşan haftalık çalışma saatleri, 5 dakikada bir hasta bakma zorunluluğu bizleri tüketiyor.

Son 5 yılda Beyaz Kod'a 46 bini aşan şiddet başvurusu yapıldı. Saldırı tehdidi ile iç içe mesleğimizi yapmak zorunda bırakılıyor.

Sadece kayıtlı olanlar üzerinden bir değerlendirme yapıldığında bile Türkiye'de günde 31 sağlık çalışanının sağlık hizmeti sunulan alanlarda şiddete maruz kaldığı görülüyor.

Sadece son 10 yılda 215 sağlık çalışanı iş cinayetleri, uğradıkları şiddet, yaşadıkları baskı ve mobbing, tüketen çalışma koşulları sebepleriyle yaşamdan kopartıldı, ölüyoruz, öldürülüyoruz. Bu çılgının her yerden duyulmasını istiyoruz!

Ruh sağlığındaki bozulmanın çalışma yaşamı ile ilişkisine bakıldığında; işçi sağlığı ve güvenlik politikalarındaki, yönetici çalışan iletişimindeki, karar verme süreçlerine çalışanı dahil etmedeki yetersizlikler önemli yer tutuyor. Çalışanların destek sistemlerinin yetersiz olması, uzun çalışma saatleri, görev tanımlarının net olmaması, yapılan işin içeriğinin çalışana uygun olmaması ve iş yoğunluğu en sık görülen risk etmenleri olarak belirlenmiş durumda.

Hastayı müşteri, hekim ve sağlık çalışanını maliyet unsuru olarak gören sağıktaki şirket anlayışı bu tablonun doğal iklimini yaratmaktan öteye gidemiyor. Döner sermaye gelirlerine ya da hastanenin cirosuna odaklanmış yönetim anlayışında ne yazık ki ne hasta olarak ne de hekim-sağlık çalışanı olarak "insan yaşamı" için odağında değil. Bu sağlık ortamında insan hayatı değil paranın saltanatı hüküm sürüyor!

Değerli Basın Emekçileri;

Hekimler ve sağlık emekçileri olarak ülkemizin sadece sağlık ortamından etkilenmekle kalmıyor, bir yurttaş olarak sürekli gerilimin körüklendiği, ırkçılığın, kadın düşmanlığının, mezhepçiliğin, savaş kışkırtıcılığının gecemizi gündüzümüzü kapladığı bir siyasal iklimde yaşamaya mecbur bırakıyoruz. Bu tablonun somutlanmış hali Olağanüstü Hal uygulamaları olarak ifade ediliyor. Tüm yurttaşlarla birlikte biz sağlık çalışanları da demokratik hakları sınırlama ve yok etmeye odaklanmış bir siyasal olağanüstü hal rejiminde yaşamaya zorlanıyoruz. Binlerce sağlık çalışanınin hukuksuz OHAL kararnameleeri ile işinden ihraç edilmesi sağlık hizmeti sunan bizlerin üzerindeki basıncı arttırma ve karamsarlığa itmekten başka bir işe yaramıyor.

Bizler; demokratik, barışçı, katılımcı ve insan odaklı bir ülke ve hiçbir hastanede tek bir şiddet ve saldırı olayının yaşanmadığı, sağlık çalışanlarının hastaların tedavilerini düzenlerken, tıbbi ihtiyaçları ve nitelikli sağlık hizmetinin gereklilikleri dışında bir baskı hissetmedikleri; hastaların, hasta yakınlarının ve hekimi ile birlikte ekip hizmetini sunan tüm sağlık çalışanlarının huzurlu bir biçimde hizmet sundukları bir sağlık ortamı istiyoruz.

Hayatının baharında yitirdiğimiz üç meslektaşımız adına bir kez daha soruyoruz?

Başka insanları yaşatmaya adanmış genç hekimlerin hayatı böyle sessiz sedasız biter mi?

Mutlaka iç dünyalarının derinliklerinde çokça sorular vardı... Mutlaka...

Ama 36 saatlik nöbetlerin, bitmek bilmeyen taleplerin, aşırı mesailerin, değerbilmez yöneticilerin, gencecik hekimleri işyerlerinde, evlerinde hayatlarına son verdirecek bu ülke ve sağlık ortamını yaratanların söyleyecek sözleri, vermeleri gereken hesapları yok mu?

ARTIK YETER, ÖLÜMÜNE ÇALIŞMAYA HAYIR!

ÇALIŞIRKEN ÖLMEME HAYIR!

İSTANBUL TABİP ODASI